

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 28Csp/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421203648
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421203648.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Beňom v právnej veci žalobcu Y. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. U. XX/XX, XXX XX F. Š., A.astúpený Mgr. Petrom Kováčikom, advokátom so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 500,- Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa XX.XX.XXXX sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 500,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 500,- Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX. Z dôvodu absencie zákonných náležitostí predmetnej zmluvy v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bol žalobca povinný veriteľovi uhradiť iba skutočne poskytnuté finančné prostriedky (istinu poskytnutého úveru). Vzhľadom na to, že žalobca na predmetnú zmluvu veriteľovi uhradil finančné prostriedky značne prevyšujúce poskytnuté plnenie zo strany veriteľa, na ktoré veriteľ nemal právny nárok, na strane veriteľa došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 27Csp/22/2018. Rozsudkom zo dňa 30.11.2018, právoplatným dňa 21.03.2020 súd priznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.835,86 Eur s príslušenstvom, a to z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa bližšie špecifikovaných v predmetnom rozhodnutí. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 500,- Eur s úrokom z omeškania. Bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o úvere v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva a v ktorom bol žalobca úspešný, pričom bol nútený aj uhrádzať advokátovi peňažné prostriedky na účelné uplatňovanie svojich práv. Suma 500,- Eur, predstavujúca cca 27 % z priznanej sumy bezdôvodného obohatenia, je vo vzťahu k vyššie uvedeným okolnostiam primeraná. Žalovaný napriek výzve dlžnú sumu nevrátil, žalobca si preto uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

2. Žalovaný sa k doručenej žalobe nijako nevyjadril.

3. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 22.02.2022, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi.

4.1. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.835,86 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od XX.XX.XXXX do zaplataenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XXCo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX.

4.2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, W. základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 5.000,- Sk, t.j. 165,97 Eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť žalovanému celkovo sumu 225,04 Eur, a to tromi mesačnými splátkami vo výške 75,01 Eur počnúc dňom 11.01.2009. Z výpisu z klientskej zóny vyplynulo, že v súvislosti s predmetným úverom žalobca uhradil celkovú sumu 2.203,41 Eur.

4.3. Žalobca výzvou zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.037,44 Eur do 08.02.2018, na ktorú žalovaný reagoval listom zo dňa 12.02.2018, ktorým odmietol bezdôvodné obohatenie vydať, nakoľko podľa jeho názoru k vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo.

4.4. Z hľadiska právneho posúdenia veci súd v uvedenom konaní dospel k záveru, že medzi stranami sporu išlo o spotrebiteľský právny vzťah. Na predmetný úver sa vzťahoval aj zákon č. 258/2001 Z.z., nakoľko spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru. Bolo zistené, že medzi stranami bola uzavretá prvá zmluva o úvere č. XXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver 1.327,76 Eur. Následne bola uzavretá predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 04.12.2008. Uvedené zmluvy súd v zmysle § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. posudzoval ako jediný úver. Odkázal preto aj na závery rozsudku OS Žiar nad Hronom sp. zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa 12.10.2018, kde bola posudzovaná prvá zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXX A.o dňa 04.12.2008 neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona. Žalobcovi tak vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému len sumu 165,97 Eur z titulu úverovej zmluvy zo dňa 04.12.2008, pričom zaplatil žalovanému celkovo sumu 2.203,41 Eur. K plneniu zo strany žalobcu došlo na základe rozhodcovského rozsudku zo dňa XX.XX.XXXX, na podklade ktorého došlo k výkonu exekúcie súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn. EX XXXX/XXXX, ktorá bola skončená vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. V sume 2.037,44 Eur, ktorá prevyšuje istinu poskytnutého úveru a ktorú žalobca v konaní sp. zn. XXCsp/XX/XXXX vyčíslil ako bezdôvodné obohatenie, boli zahrnuté aj trovy exekučného a rozhodcovského konania vo výške 201,14 Eur, pričom v tejto časti súd považoval žalobu za nedôvodnú. Súd teda zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.835,86 Eur s príslušenstvom.

5. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného výzvou zo dňa 15.12.2020 na zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Predmetná výzva bola doručená do sféry dispozície žalovaného elektronickou formou (e-mailom) dňa 15.12.2020.

6. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 04.12.2008, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

8. Primerané finančné zadosťučinenie je primárne nárok nemajetkovej povahy, preto by mal byť odôvodnený práve skutočnosťami, ktoré sa týkajú jeho nemajetkovej povahy. Z dikcie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je naviazaný na vymedzenie konkrétnej ujmy nemajetkovej povahy a viaže sa už na tú skutočnosť, že spotrebiteľ na súde uplatnil úspešne porušenie svojho práva alebo povinnosti dodávateľa. Pokiaľ ide o predmet porušenia práv alebo povinností, zákon o ochrane spotrebiteľa vymedzil veľmi široký okruh právnych predpisov, z ktorých takéto právo alebo povinnosť musí vyplývať. Môže ísť o právo alebo povinnosť ustanovenú zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Za osobitné predpisy pritom je nutné považovať všetky predpisy, ktoré upravujú práva spotrebiteľa, a to vrátane Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník je základným kódexom civilného práva, ktorý ucelene upravuje právny základ pre ochranu spotrebiteľa, následne doplnenú právnymi predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa, v oblasti úpravy spotrebiteľských úverov a podobne.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Vyššie uvedeným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa 30.11.2018 bolo ustálené, že žalovaný porušením svojich povinností vyplývajúcich z § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch neuviedol do zmluvy o úvere obligatórne zákonom vyžadované náležitosti, pričom z tohto dôvodu bola predmetná zmluva o úvere súdom posúdená ako bezúročná a bez poplatkov. Predmetnú vadu spôsobil svojím konaním samotný žalovaný tým, že vo formulárovej zmluve, ktoré predložil ako dodávateľ na podpis žalobcovi ako spotrebiteľovi, neuviedol náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. V konaní sp. zn. XXCsp/XX/XXXX bolo preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 1.835,86 Eur, ktorú mu žalobca v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou zaplatil nad rámec istiny poskytnutého úveru, keďže z dôvodu jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalovaný nemal nárok na ďalšie finančné plnenie. Žalobca v označenom súdnom konaní podanou žalobou úspešne uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Súd mal teda preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ úspešne na súde uplatnil porušenie svojich práv, resp. porušenie povinností žalovaného ako dodávateľa vyplývajúcich z právnych predpisov súvisiacich s ochranou spotrebiteľa, v danom prípade najmä k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Za toto porušenie svojich povinností a z neho vyplývajúceho porušenia práv žalobcu zodpovedá žalovaný. Žalobcovi teda v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného.

10. Ďalej sa súd zaoberal konkrétnymi skutkovými okolnosťami ohľadne rozsahu, intenzity a následkov zásahu žalovaného do práv a oprávnených záujmov žalobcu. Uvedené posúdenie je vecou individuálnych skutkových zistení. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá však nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej, resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Zmysel spočíva v tom, že má adekvátne kompenzovať následky spôsobené spotrebiteľovi, ktorý úspešne uplatnil na súde svoje spotrebiteľské práva. Pri posudzovaní výšky a dôvodnosti náhrady je potrebné vychádzať zo satisfakčnej a preventívnej funkcie finančného zadosťučinenia. Účelom satisfakčnej funkcie je optimálne vyváženie a zmiernenie následkov zásahu. Z prevenčnej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia zase vyplýva, že súd predovšetkým zvažuje

okolnosti na strane rušiteľa, jeho subjektívnu stránku, najmä príčiny, ktoré viedli rušiteľa k zásahu, jeho intenzitu trvania, možnosť recidívy a pod.

11. Pri výške finančného zadostučinenia súd zohľadnil výšku skutočného bezdôvodného obohatenia, ako aj celkovú čiastku, ktorú podľa textu úverovej zmluvy mal žalobca zaplatiť titulom poskytnutého úveru, teda výšku nedôvodne požadovanej sumy (odplaty za úver) ako potenciálneho bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s predmetnou zmluvou boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 165,97 Eur, pričom podľa jej textu by mal vrátiť celkovo sumu 225,04 Eur. S poukazom na právoplatne ustálenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy bolo teda potenciálne bezdôvodné obohatenie žalovaného vo výške 59,07 Eur. Žalobca však fakticky nad rozsah poskytnutých súm uhradil čiastku 1.835,86 Eur, teda výška faktického bezdôvodného obohatenia žalovaného mnohonásobne presiahla jeho potenciálny rozsah. Žalobca vyzýval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia do 08.02.2018 a následne bol nútený podať žalobu o jeho vydanie, pričom predmetné konanie bolo právoplatne skončené dňa 21.03.2020. Zásah do práv žalobcu spočívajúci v tom, že nemohol nakladať so svojimi finančnými prostriedkami vo výške 1.835,86 Eur, ktoré nedôvodne vyplatil žalovanému, teda trval len počas uvedeného súdneho konania napriek predošlej výzve viac než 2 roky. Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že na vymoženie nedôvodne uplatňovaných súm boli voči žalobcovi použité právne prostriedky, s ktorými boli spojené závažné a intenzívne zásahy do jeho práv a oprávnených záujmov v podobe vedenej exekúcie, ktorá začala ešte v roku 2010 a v rámci ktorej bola od žalobcu nedôvodne vymožená peňažná čiastka v prospech žalovaného.

12. Porušenie zákonom stanovených povinností žalovaného nemožno zľahčovať tým, že žalobca v rámci kontraktáčného procesu nebol dostatočne obozretný, bol ľahostajný a podpisom zmluvy o úvere pristúpil na zmluvné podmienky, ktoré v čase podpisu zmluvy nenamietal. Aj z relevantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (najmä rozsudok v spojených veciach Z.-XXX/XX až Z.-XXX/XX zo dňa 27.06.2000, rozsudok vo veci Z.-XXX/XX zo dňa 26.10.2006 a rozsudok vo veci Z.-XXX/XX zo dňa 04.06.2009) vyplýva, že systém ochrany spotrebiteľa vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Je teda zrejmé, že porušenie zákona zo strany žalovaného ako dodávateľa pri formulácii predmetnej zmluvy o úvere, ktorej obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť a mohol ju prijať len ako celok (aby mu bol poskytnutý úver) alebo odmietnuť (kedy by mu úver poskytnutý nebol), nemôže v konečnom dôsledku byť na prospech dodávateľovi vo vzťahu k uplatnenému nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie.

13. Vzhľadom na zistené skutkové okolnosti prípadu, s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práv žalobcu ako spotrebiteľa, slabšej zmluvnej strany, súd dospel k záveru, že za primerané je možné považovať zadostučinenie vo výške 500,- Eur, čo predstavuje približne 27 % výšky bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovaného a ktoré v prejednávanej veci mnohonásobne presiahlo výšku potenciálneho bezdôvodného obohatenia v podobe nedôvodne uplatňovanej odplaty za poskytnutý úver.

14. Súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy finančného zadostučinenia. Výšku primeraného finančného zadostučinenia súd určuje voľnou úvahou, ktorá vychádza z preukázaných skutkových okolností konkrétneho prípadu. Výška tejto sumy nie je pred právoplatnosťou rozhodnutia súdu známa. Keďže povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vzniká žalovanému až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o jeho výške, žalovaný nie je so zaplatením finančného zadostučinenia v omeškaní, preto žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania neprináleží. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy priznanej titulom primeraného finančného zadostučinenia vzniká až uplynutím paričnej lehoty stanovenej vo výroku rozsudku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť ho zaplatiť.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, pri ktorom výška plnenia, ktoré bolo žalobcovi priznané, závisela od úvahy súdu. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017, zo záverov ktorého vyplýva, že ani nová právna úprava v podobe Civilného sporového poriadku nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa dovtedajšej úpravy (§ 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Žalobca bol v konaní úspešný čo do základu uplatneného nároku a pokiaľ by mu súd na základe vlastnej úvahy aj nepriznal finančné zadosťučinenie v celej uplatnenej výške, nemožno to z procesného hľadiska považovať za jeho neúspech v konaní. V prejednávanej veci pritom súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnená suma 500,- Eur je primeraná. Súd žalobu zamietol len v nepatrnej časti uplatnených úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že pri rozhodovaní o konkrétnej výške náhrady trov konania bude súd vychádzať pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta z výšky súdom priznaného plnenia. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.